

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023- 8 (4)15/AB

Warszawa, dnia 3 czerwca 2015 r.

DECYZJA DIH - IV/10 /2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr PU.5.2015 Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku z dnia 20 marca 2015 r. (PU.8361.25.2015.JH), na mocy której zgodnie z art. 58 ust. 2 oraz art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2013 r., poz. 888) przedsiębiorcy Hieronimie Dąbrowskiej, prowadzącej działalność gospodarczą w Chrańkach 35, 17-100 Bielsk-Podlaski, będącej właścicielem sklepu detalicznego Chemiker Sprzedaż Chemii Niemieckiej i Ubrań, ul. Kolejowa 14 w Białymstoku wymierzono administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), wobec niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 42 pkt 1 – 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach 4 – 11 lutego 2015 r. inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku przeprowadzili kontrolę w sklepie detalicznym Chemiker Sprzedaż Chemii Niemieckiej i Ubrań, ul. Kolejowa 14 w Białymstoku, należącym do przedsiębiorcy Hieronimy Dąbrowskiej, prowadzącej działalność gospodarczą w Chrańkach 35, 17-100 Bielsk-Podlaski, zwanej dalej „stroną postępowania”. Stosownie do art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r., poz. 672 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o sdg”, kontrola została poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze wszczęcia kontroli.

W ramach postępowania kontrolnego inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku, zwanego dalej: „Podlaskim

WIIH”, sprawdzali m.in. przestrzeganie przepisów art. 42 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2013 r., poz. 888), zwanej dalej: „ustawą o gospodarce opakowaniami”. Przepis ten stanowi, że przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów

co najmniej przez jej wywieszenie w miejscu sprzedaży.

W toku kontroli stwierdzono brak wywieszanej w miejscu sprzedaży, w widocznym miejscu dla klientów ww. informacji. Przedsiębiorca jeszcze w trakcie kontroli wyeliminował stwierdzone nieprawidłowości i wypełnił obowiązek wynikający z przepisów art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami, wywieszając w kontrolowanej placówce w miejscu sprzedaży informacje, o których mowa powyżej.

Pismem z dnia 2 marca 2015 r. przedsiębiorca Hieronima Dąbrowska, prowadząca działalność gospodarczą w Chrabołach 35, 17-100 Bielsk-Podlaski została poinformowana przez Podlaskiego WIIH o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego celem wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust.1 pkt 12 w wymiarze określonym w art. 57 pkt 3 w związku z naruszeniem obowiązku wskazanego w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami.

W dniu 20 marca 2015 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Białymstoku wydał na podstawie art. 58 ust. 2, w związku z art. 56 ust. 1 pkt. 12 ustawy o gospodarce opakowaniami oraz art. 104 Kodeksu postępowania administracyjnego, zwanego dalej: „Kpa”, decyzję nr PU.5.2015 (PU.8361.25.2015.JH), którą przedsiębiorcy Hieronimie Dąbrowskiej, prowadzącej działalność gospodarczą w Chrabołach 35, 17-100 Bielsk-Podlaski, będącej właścicielem sklepu detalicznego Chemiker Sprzedaż Chemii Niemieckiej i Ubrań, ul. Kolejowa 14 w Białymstoku wymierzono administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) wobec niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 42 pkt 1 - 3 ww. ustawy.

W dniu 20 kwietnia 2015 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów otrzymał za pośrednictwem Podlaskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji.

W odwołaniu wniesiono o uchylenie skarżonej decyzji i umorzenie postępowania w całości jako bezprzedmiotowe, zarzucając jej naruszenie:

1. art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami poprzez jego zastosowanie i przyjęcie, iż odwołująca nie dopełniła obowiązków nałożonych na przedsiębiorcę, podczas gdy

- odwołująca przekazywała każdemu użytkownikowi informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie określonym przez przywołany przepis ustawy,
2. art. 58 ust. 2 w związku z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami poprzez błędne ich zastosowanie, podczas gdy nie istniały przesłanki do wydania decyzji wymierzającej karę pieniężną w oparciu o tę podstawę prawną,
 3. art. 15 ustawy o gospodarce opakowaniami poprzez błędne jego zastosowanie i przyjęcie, że odwołująca miała obowiązek stosowania wzorów określonych w załącznikach do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 3 września 2014 r. w sprawie wzorów oznakowania opakowań (Dz. U. z 2014 r., poz. 1298) zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Środowiska”, wydanego na podstawie naruszonego przepisu ustawy, podczas gdy przepis ten nie nakłada na przedsiębiorców obowiązku stosowania tych wzorów,
 4. art. 7 Kpa poprzez nieprzeprowadzenie kompletnego postępowania dowodowego i niewzięcie pod uwagę faktu, iż odwołująca spełniała ustawowy obowiązek informowania użytkowników w sposób ustny, co skutkowało naruszeniem zasady prawdy obiektywnej poprzez niepodjęcie przez organ wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia sprawy,
 5. art. 107 § 1 Kpa poprzez nieopatrzenie decyzji pieczęcią urzędową, co skutkuje jej wadliwością,
 6. art. 82 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej poprzez jego niezastosowanie i przeprowadzenie dwóch oddzielnych kontroli w tym samym czasie.

Pismem z dnia 4 maja 2015 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z tym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 54 ustawy o gospodarce opakowaniami, do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 41 i art. 42 ww. ustawy. Art. 41 zawiera zakaz dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru. Natomiast art. 42 dotyczy uwidaczniania informacji przez podmiot prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach i nie przekazuje użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów

co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami kto naruszył ww. obowiązek określony w art. 42 podlega karze pieniężnej, której wysokość, stosownie do art. 57 pkt 1 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przepis art. 58 ust. 3 ww. ustawy stanowi, iż przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się zakres naruszenia przepisów ustawy oraz dotychczasową działalność gospodarczą przedsiębiorcy.

Przedsiębiorca Hieronima Dąbrowska, prowadząca działalność gospodarczą w Chraślach 35, 17-100 Bielsk-Podlaski, zarzuciła skarżonej decyzji Podlaskiego WIIH naruszenie art. 42 poprzez jego zastosowanie i przyjęcie, iż odwołująca nie dopełniła obowiązków nałożonych na przedsiębiorcę, podczas gdy odwołująca przekazywała każdemu użytkownikowi ustnie informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie określonym przez przywołany przepis ustawy. Ponadto strona wskazała, iż w jej opinii ustawodawca celowo użył sformułowania „co najmniej”, nie wyznaczając wprost w jaki sposób przedsiębiorcy powinni wywiązywać się z obowiązku zawartego w art. 42, wyznaczając jedynie minimum, którym powinien kierować się przedsiębiorca, w celu zapewnienia należytego poinformowania użytkowników nabywających produkty w opakowaniach objętych zakresem zastosowania ustawy. W opinii strony ustawodawca pozostawił przedsiębiorcom w tym przedmiocie pewien zakres swobody w wyborze sposobu przedstawiania wymaganych informacji.

W opinii Prezesa UOKiK przedstawione przez stronę postępowania argumenty w tym zakresie są nietrafne. Przepisy ustawy o gospodarce opakowaniami w art. 42 wskazują wprost, jakie informacje powinny znajdować się w jednostce handlu detalicznego lub hurtowego, w których prowadzona jest sprzedaż produktów w opakowaniach. Ustawodawca zamyka treść artykułu stwierdzeniem, iż wymagana informacja powinna być przekazana przez przedsiębiorcę użytkownikom co najmniej przez wywieszanie informacji (podkreślenie

organu). Definicja słownikowa określenia „co najmniej” oznacza „nie mniej niż”, „przynajmniej”, a więc w praktyce oznacza to, że informacja wymagana na gruncie art. 42 ww. ustawy stanowi minimum, jakie przedsiębiorca musi spełnić. Mając na uwadze powyższe nie można uznać, że przekazanie ustnej informacji w zakresie, o którym mowa w art. 42, jest wypełnieniem obowiązków zawartych w tym artykule, który w szczególności posługuje się sformułowaniem „wywieszenie”, co wydaje się wskazywać na określoną – pisemną – formę przekazania informacji w tym zakresie. Polemizować należy z treścią odwołania co do domniemanej efektywności ustnego informowania przez przedsiębiorców. Niezależnie od faktu, że nie jest to forma przyjęta przez ustawę, to dodatkowo strona postępowania nie przedłożyła dowodów na poparcie tez podnoszonych w odwołaniu. Konkludując, w opinii organu drugiej instancji, kontrolowany przedsiębiorca nie wypełnił minimum, jakie zostało wyznaczone przez ustawodawcę w ww. artykule w wymaganej prawem treści oraz formie, a mianowicie co najmniej nie wywiesił informacji w miejscu sprzedaży, to zaś stanowiło uzasadnienie do wydania skarżonej decyzji.

Odnosząc się do kolejnego zarzutu dotyczącego braku przesłanek do wydania decyzji wymierzającej przedsiębiorcy karę pieniężną i tym samym naruszenie przepisów art. 58 ust. 2 w związku z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami należy wskazać, że ustalenia poczynione w trakcie kontroli przeprowadzonej w sklepie detalicznym Chemiker Sprzedaż Chemii Niemieckiej i Ubrań, ul. Kolejowa 14 w Białymstoku dały podstawę do stwierdzenia, że strona postępowania nie wykonała ciężących na niej obowiązków wskazanych w art. 42 pkt 1 - 3 ustawy o gospodarce opakowaniami, co z kolei powodowało konieczność wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 56 ust. 1 pkt 12 w wysokości określonej w art. 57 pkt 1 ww. ustawy. Zgodnie z ww. przepisami wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej ma obowiązek nałożyć karę pieniężną w wysokości od 5 tys. zł do 500 tys. zł., w przypadku gdy przedsiębiorca, którego działalność polega na prowadzeniu jednostek handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 42 pkt 1-3 ww. ustawy. W niniejszej sprawie inspektorzy bezspornie stwierdzili, że przedsiębiorca nie przekazywał informacji wymaganej na gruncie art. 42 ustawy o opakowaniach, co najmniej przez jej wywieszenie w miejscu sprzedaży. Dodatkowo strona postępowania również nie kwestionowała tych ustaleń, a nawet przedstawiła ona brak wiedzy, jako powód braku tej informacji.

Podlaski WIIH uznał, że powyższe okoliczności nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej. Mając na uwadze fakt, że przedmiotowa kontrola była pierwszą przeprowadzoną przez Podlaskiego WIIH w przedsiębiorstwie strony postępowania, jak również fakt niezwłocznego podjęcia w trakcie kontroli działań przez przedsiębiorcę i uwidocznienie brakujących informacji organ pierwszej instancji przyjął zakres naruszenia przepisów za nieznaczny i wymierzył karę pieniężną w najniższej przewidzianej prawem wysokości, tj. 5000 zł. Analizując powyższe, Prezes

UOKiK uznaje za prawidłowe zastosowanie przez Podlaskiego WIIH przesłanek ustawowych do wydania skarżonej decyzji.

Strona postępowania w odwołaniu zawarła również zarzut naruszenia art. 15 ustawy o gospodarce opakowaniami poprzez błędne jego zastosowanie i przyjęcie, że odwołująca miała obowiązek stosowania wzorów określonych w załącznikach do rozporządzenia Ministra Środowiska, wydanego na podstawie naruszonego przepisu ustawy, podczas gdy przepis ten nie nakłada na przedsiębiorców obowiązku stosowania tych wzorów, a użycie ich jest fakultatywne.

Prezes UOKiK wskazuje, że w kontrolowanej placówce stwierdzono, iż przedsiębiorca m.in. nie przekazał użytkownikom produktów w opakowaniach informacji o znaczeniu oznaczeń stosowanych na opakowaniach, co najmniej przez wywieszenie tych informacji w miejscu sprzedaży. Podlaski WIIH przytoczył w decyzji rozporządzenie Ministra Środowiska, które weszło w życie 1 stycznia 2015 r., informując kontrolowanego, że znajdują się tam wzory oznaczeń, o których mowa w art. 42 pkt 3 ustawy o gospodarce opakowaniami, a które mogą być stosowane przez przedsiębiorców.

Należy tutaj wskazać, że ww. rozporządzenie zostało wydane na podstawie art. 15 ust. 4 ustawy o gospodarce opakowaniami w celu zapewnienia prawidłowego postępowania z odpadami opakowaniami, przy czym zakres stosowania tego przepisu jest odmienny niż obowiązek, którego naruszenie warunkowało wymierzenie kary w przedmiotowej sprawie. Zgodnie z art. 15 ust. 1 ww. ustawy przedsiębiorcy mogą umieszczać na opakowaniach oznakowania wskazujące na: rodzaj materiałów, z których opakowania zostały wykonane, możliwość wielokrotnego użycia opakowania w przypadku opakowań wielokrotnego użytku, przydatność opakowania do recyklingu w przypadku opakowań przydatnych do recyklingu.

Wskazać można w tym zakresie na fakultatywny charakter tego przepisu, co w praktyce oznacza, że jeżeli przedsiębiorcy będą chcieli oznaczyć swoje wyroby informacjami w ww. zakresie, mogą to zrobić. Tym niemniej, jeżeli zrealizują dyspozycję niniejszego przepisu, powinni zastosować wzory zawarte w rozporządzeniu Ministra Środowiska.

Jednocześnie Prezes UOKiK wskazuje, że kara administracyjna została wymierzona za brak jakiegokolwiek informacji o której mowa w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami, a nie za niestosowanie wzorów oznaczenia umieszczonego w oznakowaniu wyrobów, które to na gruncie ww. ustawy nie jest sankcjonowane.

Kolejny zarzut nieznajdujący, w ocenie Prezesa UOKiK, uzasadnienia dotyczy naruszenia art. 7 Kpa poprzez nieprzeprowadzenie kompletnego postępowania dowodowego i niewzięcie pod uwagę faktu, iż odwołująca spełniała ustawowy obowiązek informowania użytkowników w sposób ustny, co skutkowało naruszeniem zasady prawdy obiektywnej poprzez niepodjęte przez organ wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia sprawy.

Po analizie akt kontroli Prezes UOKiK wskazuje, iż przedsiębiorca jeszcze w trakcie trwania kontroli, mając na uwadze ustalenia kontroli i stwierdzone nieprawidłowości w dniu 4 lutego 2015 r. złożyła wyjaśnienia na piśmie, w których wykazała, że brak informacji w miejscu sprzedaży o sposobie postępowania z odpadami opakowaniowymi, o dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzysku tych odpadów, a także znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, wynika z jej niewiedzy w tym zakresie i nieudanych prób pozyskania informacji od osób, które jej zdaniem posiadały wiedzę na ten temat. Podać w wątpliwość należy zatem podnoszone w odwołaniu przez przedsiębiorcę argumenty wskazujące, że informowała ona swoich klientów ustnie o wymaganiach ustawowych. Ponadto zaznaczyć należy, że w wyjaśnieniu o którym mowa powyżej, jako powód braku wywieszanej informacji, o której mowa w art. 42 pkt 1 – 3, wskazała brak wiedzy w tym zakresie, nie wspominając o przekazywaniu tej informacji ustnie. Strona postępowania nie zgłosiła również uwag do treści protokołu kontroli, jak również w do dnia wydania skarżonej decyzji nie wypowiedziała się w przedmiocie ustaleń kontroli oraz nie zgłosiła wniosków dowodowych wskazujących na przekazywanie ww. informacji konsumentom ustnie.

W związku z powyższym Prezes UOKiK uznał, iż postępowanie prowadzone przez Podlaskiego WIIH było w sposób właściwy i wyczerpujący, a organ pierwszej instancji nie miał możliwości odniesienia się do powyższego, gdyż dopiero na etapie postępowania odwoławczego strona wskazała na niniejsze okoliczności.

Organ drugiej instancji wskazuje również, że zgodnie z art. 107 § 1 Kpa decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Strona postępowania zarzuciła w odwołaniu brak pieczęci urzędowej w skarżonej decyzji, co w opinii skarżącej skutkuje wadliwością decyzji. Prezes UOKiK mając na uwadze przepis art. 107 § 1 Kpa wskazuje, że organ nie ma obowiązku opatrzenia decyzji pieczęcią urzędową, a wystarczające jest samo umieszczenie w jej treści podpisu z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji. To zaś miało miejsce w skarżonej decyzji, a tym samym zarzut naruszenia art. 107 § 1 Kpa jest niezasadny.

Odnosząc się do ostatniego zarzutu dotyczącego naruszenia art. 82 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, organ drugiej instancji wskazuje, że kontrola u przedsiębiorcy została poprzedzona doręczeniem zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 13 stycznia 2015 r., w którym wskazano w 6 punktach zakres przedmiotowy planowanej kontroli. Powyższe zawiadomienie doręczono stronie postępowania w dniu 14 stycznia 2015 r.

na co wskazują dokumenty znajdujące się w aktach sprawy. W ww. zawiadomieniu, w którym wskazano m. in. podstawy prawne odnoszące się do zawiadomienia, miejsce planowanej kontroli, termin w jakim może zostać wszczęta. Dodatkowo w piśmie przewodnim, któremu towarzyszyło zawiadomienie, wskazano na wejście w życie ustawy o gospodarce opakowaniami, a także na zakres informacji wymaganych na podstawie art. 42 ww. ustawy oraz sankcję za niewypełnienie przez przedsiębiorcę wskazanych w tym artykule obowiązków. W ten sposób szczegółowo odniesiono się i rozwinięto zakres kontroli, o którym mowa w pkt 4 zawiadomienia.

Następnie na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr PU.8361.25.2015 z dnia 4 lutego 2015 r. w dniach 4 – 11 lutego 2015 r. podjęto kontrolę w Sklepie Chemiker Sprzedaż Chemii Niemieckiej i Ubrań, ul. Kolejowa 14 w Białymstoku, należącym do przedsiębiorcy, w zakresie zgodnym z zawartym w ww. zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli. Analizując akta sprawy, w szczególności protokół kontroli, organ drugiej instancji nie dopatrył się dwóch zawiadomień o zamiarze wszczęcia kontroli, na co wskazuje strona postępowania, jak również dowodów potwierdzających prowadzenie dwóch jednocześnie kontroli w ww. sklepie. W związku z powyższym zarzut dotyczący naruszenia art. 82 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej nie znajduje uzasadnienia.

Strona postępowania przytoczyła w odwołaniu argument, że nie prowadzi już sklepu, który był objęty przedmiotem kontroli, a tym samym nie ma już obowiązku umieszczania informacji, o której mowa w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie w związku z powyższym organ pierwszej instancji powinien odstąpić od nakładania kary finansowej i umorzyć postępowanie. Ponadto w opinii strony postępowania zasadność nałożonej kary miałyby miejsce, gdyby strona w dalszym ciągu prowadziła działalność gospodarczą w zakresie handlu.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK uznał, iż powyższy argument nie zasługuje na uwzględnienie i nie może stanowić podstawy do uchylecia decyzji i odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, w sytuacji gdy w trakcie postępowania kontrolnego przedsiębiorca nie wywiązał się z obowiązków wynikających z art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami prowadząc działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży produktów w opakowaniach w Sklepie Chemiker Sprzedaż Chemii Niemieckiej i Ubrań, ul. Kolejowa 14 w Białymstoku.

Należy również zauważyć, iż zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami administracyjnej karze pieniężnej podlega każdy, kto wbrew przepisowi art. 42 prowadzi jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego i sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów wymaganych prawem informacji. Art. 57 ww. ustawy wskazuje, iż kary pieniężne z tytułu nieprzestrzegania ww. przepisów wynoszą w takim przypadku od 5 000 zł do 500 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę podmiotowi, który nie wykonał obowiązku określonego

w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało jednostkowy charakter, czy np. – jak w niniejszej sprawie – zaprzestał prowadzenia działalności. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Należy zauważyć, że na podstawie obowiązujących przepisów organ nie ma możliwości odstąpienia od wymierzenia kary, zaś ustalając jej wysokość uwzględnia zakres naruszenia przepisów ustawy oraz dotychczasową działalność gospodarczą przedsiębiorcy. Kara pieniężna została nałożona w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), tj. najniższej przewidzianej ustawą.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że działania Podlaskiego WIIH były właściwe i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Podsumowując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Podlaskiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której nałożył na przedsiębiorcę Hieronimę Dąbrowską, prowadzącą działalność gospodarczą w Chrabołach 35, 17-100 Bielsk-Podlaski, będącą właścicielem sklepu detalicznego Chemiker Sprzedaż Chemii Niemieckiej i Ubrań, ul. Kolejowa 14 w Białymstoku administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) wobec niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 42 pkt 1 – 3 ustawy o gospodarce opakowaniami. Tym samym decyzja Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku z dnia 20 marca 2015 r. nr PU.5.2015 (PU.8361.25.2015.JH) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 § 1, 53 § 1 oraz 54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. Nr 270) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
W I C E P R E Z E S

Dorota Karczevska

Otrzymują:

1. Hieronima Dąbrowska
Chraboły 35
17-100 Bielsk-Podlaski
2. Podlaski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Białymstoku
3. a/a